

ע"מ 1905/14

בית המשפט הצבאי לערעורים

בפני כב' הנשיא: אל"ם נתנאל בנישו

העוררת: התביעה הצבאית (באמצעות ב"כ רס"ן מוריס הירש וסרן גלעד פרץ)

נגד

המשיב: עאיד מחמוד מוחמד חליל, ת"זXXXXXXXXXXXX

(באמצעות ב"כ עו"ד מירב חורי)

ערר על החלטת ביהמ"ש הצבאי ביהודה (בפני כב' השופט סא"ל מנחם ליברמן)

בתיק מס' 1394/14 מיום 20/06/14

(הערר התקבל)

תאריך הישיבה: 24 ביוני 2014, כ"ו בסיוון התשע"ד.

חקיקה שאוזכרה:

[צו בדבר הוראות ביטחון \[נוסח משולב\] \(יהודה והשומרון\) \(מס' 1651\), תש"ע-2009: סע' 184, 184 \(ב\), 186\(ה\), 186\(ו\)](#)

החלטה

מונח בפניי ערר התביעה הצבאית נגד החלטת הוועדה לבחינת תנאי הקלה בעונש על תנאי, לשחרר את המשיב ממשמורת בתנאים מגבילים.

העובדות הצריכות לעניין

ברקע הדברים, אציין כי המשיב הורשע בעבר בגין שורה של עבירות ביטחוניות, אשר העיקריות שבהן חברות בהתאחדות בלי מותרת וגרימת מוות בכוונה. בגין מעשים אלו נגד דינו על המשיב למאסר עולם (תיק (טו"כ) 7812/89 מיום 19.07.93). ערעור המשיב נדחה (ע' איוש 338/93+313).

בתאריך 17.10.11 שוחרר המשיב בצו של המפקד הצבאי, במסגרת העסקה לשחרור החייל החטוף גלעד שליט. בצו זה, עשה המפקד הצבאי שימוש בסמכותו הקבועה [בסעיף 184](#) לצו בדבר הוראות ביטחון [נ"מ], תש"ע-2009, והורה על הקלה בעונשו של המשיב ועל שחרורו, תוך שהקלה זו

הותנתה במספר תנאים, בראשם, התנאי הסטטוטורי הקבוע [בסעיף 184 \(ב\)](#) לצו, לפיו לא יבצע המשיב כל עבירה שעונשה שלושה חודשי מאסר או יותר, וזאת למשך תקופת המאסר הנותרת (בענייננו כ-14 שנים). לכך נוספו תנאים רחבים כמפורט בצו ובנספח שצורף לו.

ביום 18.06.14 נעצר המשיב על ידי כוחות צה"ל, וביום 20.06.14 הוגשה בקשת התביעה הצבאית להורות על הבאת המשיב בפני הוועדה לבחינת הפרת תנאי הקלה בעונש על תנאי.

במסגרת בקשה זו נטען כי המשיב הפר את תנאי שחרורו, כאשר חזר לעסוק בפעילות ביטחונית אסורה הפוגעת בביטחון האזור, בניגוד לתנאי שחרורו הנ"ל. על רקע זה, עתרה התביעה לביטול ההקלה ולהחזקת המבקש במשמורת עד למתן החלטה סופית בבקשה.

החלטת הוועדה קמא

עניינו של המשיב הובא להחלטת הוועדה קמא, אשר קבעה כי **"הבסיס לבקשה רעוע מבחינת עילת המעצר"**. הוועדה הוסיפה כי גם **"אם החומר החסוי מצביע על מעשה שאולי ייחשב עבירה... המעשה עצמו אינו מחייב החזקה ומשמורת..."** על כן, הורתה הוועדה על שחרור המשיב בהפקדה כספית, מסירת טלפון לזימון והתייצבות לדיונים עתידיים.

הערר ותשובת ב"כ המשיב

התביעה הצבאית סבורה כי שגתה הוועדה קמא בהחלטתה זו.

התביעה סבורה כי הראיות המנהליות שהונחו בפני הוועדה קמא מקימות יסוד סביר להניח שהופר תנאי, ועל כן, היה עליה להורות על השמתו במשמורת. בעניין זה מציינת התביעה כי המשיב חזר לעסוק בפעילות ביטחונית אסורה ולנוכח הרשעתו בעבר לא עומדת לו חזקת חפות. על כך הוסיף התובע, כי לטעמו, עירבה הוועדה מושגים כאשר בחן את הבקשה כמעין בקשה למעצר עד תום ההליכים.

מנגד, טענה באת כוחו של המשיב כי החלטת הוועדה סבירה בנסיבות העניין, והיא ניתנה בתום בחינה מדוקדקת של החומר הסודי. באת כוח המשיב ציינה כי מדובר באדם בן 39 בריצה 22 שנות מאסר כך שהוא לא הסתכן באי התייצבות לדיונים. עוד הפנתה הסנגורית לעובדה כי בשנת 2012 נפתח תיק פלילי נגד המשיב, ועל כן נשאלת השאלה מדוע לא התבקשה הפקעת שחרורו כבר בעת ההיא. הסנגורית טענה כי אם מדובר באותו מידע הרי שיש כאן התנהלות שלטונית לא ראויה, במיוחד שהוכח כי הכספים שנתפסו ברשות המשיב היו כספי ירושה, ולא כספי טרור. הסנגורית הוסיפה כי החלטה לשלול חירות של אדם מחייבת ראיות מנהליות במשקל משמעותי, במיוחד כאשר על כף המאזניים האפשרות שאדם יוחזר למאסר עולם. לאור האמור, עתרה הסנגורית לדחיית הערר, זאת גם אם יוחמרו תנאי השחרור.

משמורת-המסגרת הנורמטיבית

המסגרת הנורמטיבית לדיונינו נותחה בהרחבה בע"מ 1290/12 אלשאוונה נ' המפקד הצבאי וכן בע"מ 1762/12 אלשאוונה נ' המפקד הצבאי. משכך, נחזור על עיקרי הדברים בקיצור.

המחוקק באזור חילק את ההליך לבחינת ביטול הקלה בעונש התנאי לשניים. בשלב הראשון, מוגשת בפני הוועדה בקשה להורות על הבאת הנידון לפני הוועדה. במסגרת הדיון בבקשה מקדמית זו, על הוועדה לבחון האם "הפר הנידון תנאי מהתנאים להקלה בעונשו" (סעיף 186(ה)).

לצורך הוכחת הפרה כאמור, נקבע בפסיקה כי נדרש להעמיד בפני הוועדה ראיות מנהליות המקימות יסוד סביר להניח שהופר תנאי.

משהוכח כאמור, מורה הוועדה על הבאת המשיב בפניה לדיון בביטול ההקלה בעונש ונפתח השלב השני, העיקרי, של ההליך.

החלטה זו של הוועדה אף משמשת אסמכתה להחזקת המשיב במשמורת עד לקבלת החלטתה הסופית של הוועדה (סעיף 186(ו) לצו). בעניין זה הודגש כי מדובר בעילה עצמאית, שאינה מותנית בהתניות נוספות ובכלל זה אינה מצריכה הוכחת מסוכנות או חשש להימלטות.

עם זאת, נקבע כי לועדה, ובעקבותיה לוועדת הערר, שיקול דעת האם להותיר אדם שהוחלט להביאו בפני הוועדה במשמורת או לשחררו בתנאים.

שתיים הן, על כן, השאלות העומדות להכרעת הוועדה מיד עם הגשת הבקשה לביטול ההקלה. הראשונה, האם הוכח קיומה של תשתית עובדתית המצדיקה, על פני הדברים, את הפעלת הסמכות. תשובה חיובית לשאלה זו תביא למסקנה כי יש להורות על הבאת המשיב בפני הוועדה וכנגזרת מכך כי קמה בעניינו עילת משמורת. או אז, מתעוררת השאלה השנייה, והיא האם בנסיבות העניין ראוי לחרוג מן הכלל של החזקה במשמורת ולהורות על שחרור המשיב.

מן הכלל אל הפרט

ביהמ"ש קמא סבר כי ספק עד כמה התשתית הראייתית אשר הונחה בפניו יכולה לבסס עבירה, לפי התנאי הסטטוטורי. עוד קבע ביהמ"ש כי אין מדובר במעשה אשר מחייב את החזקתו של המשיב במשמורת.

אעיר, כבר כעת, ברוח הדברים הכללים עליהם עמדתי כי השאלה העומדת להכרעה אינה אך האם קיימת עבירה, אלא האם הייתה הפרה כלשהי של תנאי השחרור וכתוצאה מכך האם מתקיימת עילת החזקה במשמורת או שמא ניתן לחרוג מכלל זה.

בשני עניינים אלה מסקנתי שונה מזו של ביהמ"ש קמא. ראשית, בעיניי, המידע מצביע באופן סביר על ביצוע עבירה, המהווה הפרה של תנאי השחרור. בעניין זה אדגיש, כי מדובר במידע מוצלב, אשר אין מקום לפקפק באמנותו. לאור זאת, קמה עילת משמורת, אשר לא מצאתי עילה לחרוג ממנה. אציין, למעלה מן הצורך, כי ההפרה האמורה אינה קלת ערך.

אדגיש עוד כי המידע המודיעיני חורג מהחשד שעלה במסגרת החקירה שנפתחה נגד המשיב בשנת 2012.

זאת ועוד, כפי שקבעתי בעניין אחר, "לטעמי הרשות מוסמכת לקבוע מתי בשלו התנאים להגשת בקשה כאמור, זאת תוך שקילת שיקולים רחבים, הנוגעים לפרט ולכלל" (ע"מ 1906/14 התוב"ץ נ' ברכאת). על רקע זה, אין ספק כי הרחבת המידע המודיעיני כאמור, פתחה פתח להגשת בקשה. אך, גם אם לא היה מתקבל המידע האמור לא הייתי ממחר לקבוע, כי החקירה הפלילית הנקודתית שנוהלה יוצרת השתק להגשת הבקשה כעת.

סוף דבר

לנוכח האמור, יש לקבוע כי הוכח ברמת ההוכחה הדרושה להליך זה כי המשיב הפר את תנאי שחרורו וכתוצאה מכך קיימת עילה להחזיקו במשמורת.

לאור זאת ובהעדר נסיבות מיוחדות לא מצאתי כי היה מקום לשחרר את המשיב, ואני מורה על החזקתו במשמורת עד לתום ההליכים.

לנוכח הוראה זו, מצופה מהוועדה שתעשה כל שלאל ידה על מנת לסיים את ההליך במהירות האפשרית.

ניתנה היום, 25 ביוני 2014, כ"ז בסיוון התשע"ד, בלשכה. מזכירות ביהמ"ש תעביר העתק החלטה זו לידי הצדדים.

נשיא

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, תיקיה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)

נתנאל בנישו 1905/14-54678313

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה